

Nr 310.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående tillfällig löneförbättring åt vaktmästaren samt eldaren vid högre lärarinneseminariet m. m.; given Stockholms slott den 12 mars 1920.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed

ej mindre meddela riksdagen, att proposition i det under punkterna 160 och 176 i bilagan åttonde huvudtiteln till 1920 års statsverksproposition omförmälda ärendet angående lönerreglering för vaktmästare och liknande befattningshavare vid högre lärarinneseminariet och de allmänna läroverken icke kommer att avlätas till den nu församlade riksdagen; i följd varav det i statsverkspropositionen beräknade beloppet för det ordinarie anslaget till högre lärarinneseminariet bör minskas med 1,950 kronor samt det beräknade beloppet för reservationsanslaget till de allmänna läroverken med 191,350 kronor;

än även föreslå riksdagen att

dels medgiva, att vaktmästaren samt eldaren vid högre lärarinneseminariet må för år 1921 komma i åtnjutande av tillfällig löneförbättring med följande belopp:

vaktmästaren med 400 kronor samt

eldaren med 250 kronor;

dels ock till bestridande av berörda avlöningsförbättringar anvisa under åttonde huvudtiteln på extra stat för år 1921 ett förslagsanslag, högst 650 kronor.

GUSTAF.

Olof Olsson.

Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 12 mars 1920.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BRANTING,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena friherre PALMSTIERNA,
Statsråden: UNDÉN,
THORSSON,
OLSSON,
SANDLER,
NOTHIN,
NILSSON,
ERIKSSON,
SVENSSON,
HANSSON.

Departementschefen, statsrådet Olsson anförde härefter:

Tillfällig
löneförbät-
ring åt vakt-
mästaren
samt eldaren
vid högre
lärarinne-
seminariet.

Då jag den 7 januari 1920 hade att inför Kungl. Maj:t anmäla anslags-
behoven för år 1921 under riksstatens åttonde huvudtitel, hemställde jag,
bland annat, under punkterna 160 och 176, att Kungl. Maj:t måtte föreslå
riksdagen att, i avbidan på proposition angående lönereglering för vakt-
mästare och liknande befattningshavare vid de allmänna läroverken och
vid högre lärarinneseminariet, beräkna för ändamålet dels en höjning av
det på ordinarie stat uppförda anslaget till högre lärarinneseminariet med
1,950 kronor, dels ock en höjning av det ordinarie reservationsanslaget
till de allmänna läroverken med 191,350 kronor.

Min hemställan under sagda två punkter blev av Kungl. Maj:t bifallen.

Jag anförde vid nyssberörda tillfälle, att Sveriges allmänna läroverks
vaktmästarförening i skrivelse av den 11 februari 1918 hemställt om sak-
kunnig utredning om vaktmästarnas vid de allmänna läroverken tjänst-

görings- och löneförhållanden samt uppgörande av förslag till ordnande av dessa frågor. Därjämte anförde jag, att i samband med nu nämnda fråga reglering föreslagits beträffande lönerna för vaktmästaren och för eldaren vid högre lärarinneseminariet samt att spørsmålet om sistberörda lönereglering borde upptagas till behandling samtidigt med frågan om lönereglering för läroverksvaktmästarna.

Förenämnda, av vaktmästarföreningen gjorda framställning remitterades till läroverksöverstyrelsen, som den 25 september 1919 inkom med utredning och förslag i fråga om de i nyssberörda framställning angivna förhållandena. Sedermera har jämväl statskontoret i utlåtande den 19 januari 1920 yttrat sig i ärendet.

Vid min tidigare gjorda anmälan av förevarande ärende ansåg jag mig kunna antaga, att proposition i frågan skulle kunna avlåtas till 1920 års riksdag, efter det vederbörlig utredning blivit verkställd.

Emellertid torde jag böra bringa i erinran, att ett spørsmål, som står i nära samband med det nu föreliggande, för närvarande är under utredning, nämligen fråga om lönereglering för vaktbetjäningen vid folkskoleseminarierna. I sagda ärende har yttrande infordrats från löneregleringskommittén, som dock ej ännu avgivit sitt utlåtande, vadan ärendet icke kan föreläggas 1920 års riksdag. Med hänsyn till de många beröringspunkter, som uppenbarligen förefinnas mellan nu ifrågavarande två löneregleringsfrågor, lär det ej vara lämpligt att vid skilda tillfällen framlägga desamma till Kungl. Maj:ts och riksdagens prövning, utan torde de böra samtidigt vinna sin lösning.

Härtill kommer vidare, att den beträffande läroverksvaktmästarnas lönereglering hittills verkställda utredningen givit vid handen, att med sistnämnda löneregleringsfråga äro förknippade vissa spørsmål av mera principiell innebörd, varför det synes vara behöfligt, att frågan göres till föremål för ytterligare utredning.

Nu angivna omständigheter hava givit mig den uppfattningen, att proposition till den nu församlade riksdagen ej bör avlåtas beträffande lönereglering för vaktmästarna vid de allmänna läroverken och följaktligen ej heller angående vaktmästaren och eldaren vid högre lärarinneseminariet.

Emellertid kan jag ej inskränka mig till att hemställa, att meddelande härom lämnas riksdagen. Jag ber nämligen få erinra om att 1919 års lagtima riksdag i enlighet med Kungl. Maj:ts förslag dels medgivit, att vaktmästaren samt eldaren vid högre lärarinneseminariet finge för år 1920 komma i åtnjutande av tillfällig löneförbättring med följande belopp:

vaktmästaren med 400 kronor samt eldaren med 250 kronor, dels ock till bestridande av berörda avlöningsförbättringar anvisat på extra stat för år 1920 ett förslagsanslag, högst 650 kronor.

Kungl. Maj:ts förslag avsåg att bereda sistnämnda två befattningshavare ungefärligen samma avlöningsförmåner, som komma med dem jämförliga befattningshavare vid de allmänna läroverken i Stockholm till del. Den sålunda vidtagna åtgärden ansågs då vara så mycket angelägnare, som det befanns lämpligt, att ifrågavarande två befattningshavare finge sina avlöningsförmåner definitivt reglerade först i samband med en lönerereglering för läroverksvaktmästarna — en fråga som ju vore under utredning.

Då min förhoppning var, att berörda reglering skulle kunna verkställas vid innevarande riksdag och alltså träda i kraft med ingången av år 1921, saknade jag anledning att för de två förutnämnda befattningshavarna vid högre lärarinneseminariet föreslå sådan tillfällig lönerereglering, som av 1919 års riksdag medgivits dem för år 1920. Annorlunda ligger saken nu, då den för år 1921 avsedda definitiva lönereregleringen för samtliga här ifrågavarande befattningshavare måste uppskjutas. Under sådana omständigheter finner jag mig föranlåten att hemställa om förslag till riksdagen i syfte, att vaktmästaren och eldaren vid förberörda seminarium må även under år 1921 komma i åtnjutande av tillfällig löneförbättring av samma storlek som under år 1920.

Under återopande av vad jag nu anfört hemställer jag alltså, att Eders Kungl. Maj:t tacktes

ej mindre meddela riksdagen, att proposition i det under punkterna 160 och 176 i bilagan åttonde huvudtiteln till 1920 års statsverksproposition omförmälda ärendet angående lönerereglering för vaktmästare och liknande befattningshavare vid de allmänna läroverken och vid högre lärarinneseminariet icke kommer att avlätas till den nu församlade riksdagen; i följd varav det i statsverkspropositionen beräknade beloppet för det ordinarie anslaget till högre lärarinneseminariet bör minskas med 1,950 kronor samt det beräknade beloppet för reservationsanslaget till de allmänna läroverken med 191,350 kronor;

än även föreslå riksdagen att

dels medgiva, att vaktmästaren samt eldaren vid högre lärarinneseminariet må för år 1921 komma i åt-

njutande av tillfällig löneförbättring med följande belopp:

vaktmästaren med 400 kronor samt

eldaren med 250 kronor;

dels ock till bestridande av berörda avlöningsförbättringar anvisa på *extra stat* för år 1921 ett förslagsanslag, högst 650 kronor.

Vad föredragande departementschefen sålunda tillstyrkt behagade Hans Maj:t Konungen, på hemställan av statsrådets övriga ledamöter, gilla; och skulle proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Gustaf Florén.

